

په ژوندانه کې له بدلون سره د مخته تلو غوره لار

Ketabton.com

ژباړن: شاء الله مومند

په ۳۹ ژبو تر ۲۸ ميليونه ټوکه زيات پلورل سوى کتاب

زما پټير چا يووړل؟

په ژوندانه کي له بدلون سره د مخته تلو غوره لار

ليکوال: ډاکټر سپنسر جانسن

ژباړن: ثناء الله مومند

د کتاب خانګړنې

د کتاب نوم : زما پښير چا يووړل؟

ليکوال: ډاکټر سپنسر جانسن

ژباړن: ثناء الله مومند

خپړندوی: نوی مستقبل خپړندويه ټولنه

چاپ شمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

چاپ وار: لومړی

چاپ کال: ۱۳۹۸ لمريز

قيمت: ۵۰ افغانی

نوی مستقبل خپړندويه ټولنه

لومړی ادرس: کوټه سڼي-دسیلو د څلورم اوینځم سړک ترمنځ د شاداب ظفر بلاکونوټه مخامخ

دویم ادرس : د دهمزنگ لومړی سړک (مرکز عمومي کتابفروشي). ۰۷۸۸۲۲۰۵۳۰

درېیم ادرس: جوي شیر دخپړندويه ټولنو او کتاب پلورنځينو عمومي مرکز

۰۷۸۱۸۹۴۰۶۴

اړیکې : ۰۷۸۷۱۸۰۷۵۳/۰۷۷۸۸۷۰۳۰۵/۰۷۸۶۶۳۰۷۳۱

د چاپ حقوق له خپړندويې ټولنې سره خوندي دی

دالی

منظور پښتین ته
ژباړن: ثناء الله مومند

لړلیک

- ۱..... بیا غونډېدنه
- ۵..... زما پڼیر چا یو وړل؟ کیسه
- ۳۹..... مباحثه

زما پنير چا يوورل؟ دا يوه لنډه كيسه ده چي د بدلون اړوند ژور حقايق په گوته کوي. دا د څلور کرکټورنو په زړه پوري او له مفهوم ډکه کيسه ده چي په يوه پېچلوي کي ژوند کوي او په پنير پسي گوري ترڅو ويې خوري او خوشحاله ژوند ولري.

دوه يې مورگان دي چي سنيف او سپرک نومونه يې دي. او دوه نور يې کوچني خلک دي. دوی هم د مورگانو په اندازه دي مگر په ظاهره او له کړنو يې ښکاري چي انسانان دي. د دوی نومونه هيم او هام دي. "پنير" هغه څه ته د استعارې پر ځای کارېږي چي تاسي يې په ژوند کي غوښتنه لرئ: هغه کېدای سي ښه وظيفه اوسي، له ميني ډکه اړيکه اوسي، پيسې، ملکيت، ښه صحت، يا دماغي سکون اوسي. او پېچلومی هغه ځای دی چي تاسي پکښي په هغه څه پسي گورئ چي غوښتنه يې لرئ: دا کېدای سي هغه سازمان اوسي چي تاسي پکښي کار کوئ، او يا هم هغه کور يا ټولنه اوسي چي پکښي ژوند کوئ.

په کيسه کي، دوی څلور واړه له داسي بدلون سره مخ کېږي چي تمه يې نه کېږي. بالاخره، په دوی کي يو له بدلون سره په برياليتوب مخه ځي، او هغه څه ليکي چي د پېچلومي په کړو وړو

کي يې له تجربو څخه زده کړي وي.
چي کله تاسي د ده ليکني ويني، نو موندلای سئ له بدلون سره
مخته څنگه ولاړ سئ. په دې سره به مو په ژوند کي د فشار کچه
تيټه او د برياليتوب هغې لوړه وي. له ژونده به خوند اخيستی سئ.
دغه کيسه تر يو ساعت په کم وخت کي لوستل کېږي، مگر کېدای
سي پند يې د ژوند تر وروستيو ستاسي ملگرتيا وکړي.

بيا غونډېدنه

شیکاگو

د یکشنبې لمړینه ورځ وه. خو تنه پخواني د ښوونځي ټولگيوال،
چې هغه وخت د یو بل ښه ملگري ول، د غرمې ډوډۍ له پاره را
غونډ سوي ول. دوی غوښتل د یو بل د ژوند احوال واخلي. یو بل
ته تر جوړ پخیر ویلو او ډوډۍ خوړلو وروسته په ښه په زړه پوري
مفاهمه کښېوتل.

انجیلا، چې هغه وخت په ټولگي کې له نامتو زده کوونکو وه، وویل،
”ژوند له هغه ډېر متفاوت دی چې ما یې هغه وخت فکر کاوه. ډېر
بدلون یې کړی دی.“

نیتن ور غبرگه کړه، ”بالکل.“ دوی پوهېدل دی په کورنیو چارو
کې مصروف سوی وو، او له ډېر پخوا څخه په ټولنیزو چارو کې
دخیل وو. نو دوی یې د اندېښنې په لیدو حیران سول. ده پوښتنه
وکړه، ”مگر، کله مو فکر کړی چې کله هر څه بدلېږي او موږ نه

جسیکا ورته وویل، ”کارلوسه، ته د فټبال لوبډلې مشر وې. فکر می نه کاوه چی ستا څخه به د بهرې خبره واورم.“

دوی ټول په خدا سول. که څه هم پر مختلفو لارو تللي ول، بیا هم ورته احساسات یې لرل.

هر يوه هڅه کړې وه له هغه بدلون سره مبارزه وکړي چي ورسره مخ کېدونکي وو. تقريباً ټولو ومنل چي نه پوهېدل له بدلون سره مخته څنگه تللي وای.

ٻيا مايڪل وويل، ”زه له بدلون ڇڻه بهڙدم. چي هر ڪله به په ڪار ڪي له بدلون سره مخ ڪېدو، نو نه پوهېدو ڇه مو ڪري وای. ځانونه مو ورسره عيارولای نه سواي او تقريباً هر ځل مو زيان لیدی. داسي نو تر هغو وو چي تر څو مو يوه عجيبه او غريبه لنڊه ڪيسه واورېده. دغه ڪيسي هر ڇه بدل ڪړل.“

نیتن پوښتنه وکړه، "هغه څنگه؟"

”ڀڻه، کيسِي بدلون ته زما د نظر په زاويه کي بدلون راوست. دا يې را وښودل چي زيان څنگه په گټه واړوم. تر دې وروسته نو په کار او شخصي ژوند دواړو کي له مثبت پايلو سره مخ سوم.

بیا غونډېدنه

”په لومړيو کي د کيسې ساده والي ډېر بد خوند راکړ او داسي ښکارېده لکه د ښوونځي په شپو او ورځو کي چي راته ويل سوې وه. مگر وروسته يې مفهوم ما درک کړ. په کيسه کي مي ځان وليدی.

”چي کله په کيسه کي ما څلور کرکټرونه وليدل چي په څو اړخونو کي يې زه خپله انځورولم، نو بيا مي پرېکړه وکړه چي بايد د چا په څېر اوسم او بدلون مي وکړ.

”وروسته، ما دا کيسه په خپله کمپنۍ کي نورو ته وکړه او دوی د نورو تر غوږو ورسوله. ډېر ژر وو چي زموږ په سوداگرۍ کي ښه والی راغی. او زما په څېر ډېرو خلکو وويل دغه کيسې يې پر شخصي ژوند هم اغېز کړی وو.

”مگر بيا هم څو کسان ول چي ويل يې دوی هيڅ گټه ورسره ونه کړه. يا به هم دوی ته د کيسې پند له وړاندي مالوم وو او په ژوند کي به يې عملي کاوه، او يا به يې هم فکر کاوه په هر څه پوهېدل او نه يې غوښتل نور څه زده کړي. دوی نه پوهېدل نورو له دغه کيسې څخه څنگه گټه کوله.

”چي کله زموږ د کمپنۍ له مشرانو څخه يوه تن، چي له بدلون سره يې ځان عيارولای نه سواى، کيسه بې ارزښته وگڼله، نو نورو پر ده خنډل چي په کيسه کي کوم کرکټر د ده وو-هدف يې له هغه

زما پڼير چا يووړل؟

۴

چا څخه وو چي نه يې څه زده کړل او نه يې بدلون وکړ.

انجيل پوښتنه وکړه، "دا کومه کيسه ده؟"

"د دې نوم دی: زما پڼير چا يووړل؟"

ټولو وځندل. کارلوس وويل، "ما ته يې له مخکي لا خوند راکړ.

راته ويې وايه. ښايي موږ هم څه ځني زده کړو."

"ښه. ډېر وخت نه نيسي." په کيسه ويلو يې پيل وکړ:

زما پنیر چا یوورل؟ کیسه

ډېر وخت مخکي، څلور کسه-دوه انسانان او دوه مورکان-په یوه لېري سیمه کي اوسېدل. دوی به په پیچومي کي منډي وهلې او پنیر یې لټول ترڅو ویې خوري او ځانونه ماړه کړي.

دوه یې مورکان ول چي سنیف او سپرک نومونه یې درلودل. او دوه نور یې انسانان ول چي هیم او هام یې نومونه ول. دوی هم مورکانو غوندي کوچني ول مگر کارونه یې د انسانانو ول.

دا چي دوی ټول کوچني ول، نو د خلکو توجه یې نه جلبوله چي دوی څه کول. مگر که له نږدې مو نظر ورته کړی وای، نو ډېر عجیب څه به مو لیدلي وای.

هره ورځ به مورکانو او کوچنیو سړیو په پیچومي کي خپل خاص پنیر لټول. مورکانو په ساده دماغونو او واړه فکر په کلک پنیر پسې ول ترڅو په غاښونو یې ټوټې جلا کړي او ویې خوري. مگر سړیو له خپلو دماغونو کار اخیستی ترڅو ځانگړی ډول پنیر وپلټي. دوی

باور درلود په دې سره به خوښي احساس کړي او بريا ته به ورسېږي.

دا چي مورگانو او کوچنيو سړيو توپير درلود، بيا هم په يوه ټکي کي ورته ول: هر سهار به دوی د منډي وهلو جامې اغوستلې او ځانگړي بوټونه به يې په پښو کول؛ له کورونو راوتل او په پېچومي کي په هغه ډول پښير لټولو يې پيل کاوه چي غوښتنه يې درلوده. په پېچومي کي کړې وړې ډېري وې. کونجونه يې ډېر درلودل. په ځينو کي خورا خوندور پښير موندل کېدای سواي. مگر همدا راز تاريخه کونجونه هم پکښې ول چي پای يې نه مالومېدی. څوک په اسانۍ په کښي ورکېدای سواي.

مگر هغه چا ته چي له دغه کړو وړو تېر سوي ول د پېچومي رازونه مالوم ول او له ژونده يې خوند اخيستی سواي. مورگانو، سنيف او سپرک، د پښير موندلو ډېره ساده طريقه کاروله. يوه کونج ته به ولاړل، او که تش ورته ثابت سوی وای، نو مخ يې اړوی او بل ته تلل. د دوی هغه کونجونه په ياد ول چي پښير پکښي نه ول او په ډېره چټکۍ نوو سيمو ته تلل.

سنيف به په خپله اوږده پزه د پښيرو لوري مالوماوه او سپرک به ورپسي منډه وهله. دوی به ورکېدل، غلط لوري ته به تلل او کله نا کله به له دېوال سره جنګېدل.

زما پڼير چا يووړل؟ کيسه

مگر تر څه گړي وروسته به يې لاره موندله.

هيم او هام هم د مورگانو په څېر له خپلو وړتياوو گټه اخيستله او فکر يې کاوه ترڅو له خپلو تېرو تجربو زده کړه وکړي. مگر دوی پر خپلو دماغونو زياته تکيه کوله ترڅو د پڼير موندلو نوي لاري يې موندلي وای.

ځيني وختونه به دوی کاميابه ول، مگر نور وختونه به يې قوي انساني عقيدې او احساسات باعث د دې گرځېدل چې دوی خپل هدف ته ونه رسېږي. له دې کبله يې ژوند څه ناڅه ستونزمن او له ننگوونو ډک وو.

سره له دې، سنيف او سپرک، هيم او هام هغه څه ترلاسه کړل چې په لټه يې ول. د دريمي ذخيرې په يوه کونج کې يې يوه ورځ خپل ډول پڼير وموندل.

تر دې وروسته به هر سهار دوی خپل د منډي وهلو جامې په تن کولې او دريمي ذخيرې ته به يې ځانونه رسول. ډېر وخت وروسته يې يو ځل بيا خپلي لاري وموندلې.

سنيف او سپرک به هره ورځ سهار وختي پاڅېدل او په پېچومي کې به په منډه ول، تل يې يوه لاره تعقيبوله.

چې کله به مورگان منزل ته ورسېدل، نو بوتونه به يې وکښل، سره وبه يې تړل او په غاړه کې به يې واچول. په دې ډول يې د اړتيا پر

مهال بوټونه ژر په پښو کولای سواي.

وروسته به يې له پڼيرو خوند اخيستی.

په لومړيو کي هيم او هام هم هر سهار دريمي ذخيرې ته تلل او هغه پڼير يې خوړل چي دوی ته يې انتظار کاوه. مگر څه موده وروسته، سړيو خپله طريقه بدله کړه.

هيم او هام به هر سهار يو څه ناوخته پاڅېدل، په جامو اغوستلو کي به يې ځنډ کاوه او دريمي ذخيرې ته به تلل. دوی ډاډه ول، ځکه پوهېدل پڼير چېرې ول او څنگه ورته رسېدلای سواي.

دوی نه پوهېدل پڼير هلته ولي ول. يا دا چي چا ايښي ول. دوی فقط داسي انگېرنه درلوده چي بس پڼير همالته ول.

چي څنگه به هر سهار هيم او هام دريمي ذخيرې ته رسېدل، نو خاص داسي به ول لکه همدا چي يې کور وو. خپلي جامې به يې ايستلې او ځړولې. بوټونه به يې کښل او د کور خپلۍ به يې په پښو کولې. اوس نو دوی ورو ورو ارامېدل او د هوسايني احساس يې کاوه، ځکه پڼير يې موندلي ول.

هيم وويل، "دلته دومره پڼير سته چي تر مرگه مو بسنه کولای سي." کوچنيو سړيو ځانونه خوښ او بريالي احساسول، او داسي فکر يې کاوه چي گويا نور خوندي ول.

دوی ته دا پڼير ډېر زيات مالومېدل. ډېر ژر يې خپل کور نقل کړ او

زما پنیر چا یووړل؟ کیسه

د پنیر په شاوخوا کي یې ژوند اختیار کړ. ترڅو ځانونه یې په کور کي احساس کړي وای، هیم او هام د خپل نوي کور دېوالونه په ویناوو ښکلي کړل او حتی د پنیرو انځورونه یې پر رسم کړل. دا به د دوی پر څېرو مسکا راوسته.

پنیر لرل چاته خوښي بخښي

ځیني وختونه به هیم او هام ملگري کور ته بېول او خپل د پنیرو لویه ذخیره به یې ورته ښوده. په دې به ډېر ویاړېدل. کله کله به یې ملگرو ته هم ورکړل.

هیم یوه ورځ وویل، "موږ د دغه پنیرو مستحقین یو. باید سخت کار مو کړی وای ترڅو دا مو موندلي وای." یوه تازه توتیه یې را جلا کړه او خولې ته یې واچوله. وروسته د تل په څېر بیده سو.

هر ماښام به سړیو خپل کور له پنیرو ډکاوه او سهار به په نور پنیر وړلو پسي ذخیرې ته تلل. تر یوه وخته یې ژوند همداسې روان وو.

څه موده وروسته د هیم او هام باور په تکبر بدل سو. ډېر ژر وو چي له هر څه یې صرف نظر وکړ او توجه یې نه کوله چي څه پېښېدونکي ول.

د سنیف او سپرک ژوند همداسي روان وو. دوی به هر سهار وختي هلته تلل او لږ لږ پنیر به یې جلا کول. د دې تر څنگ به یې کتل

زما پڼير چا يووړل؟

۱۰

چي د پروڼۍ ورځ په پرتله کوم تغيرات را منځ ته سوي ول. بيا به نو کښېنستل او په تېره غاښونو به يې پڼير جلا کول او خوړل. يوه ورځ دوی سهار وختي دريمي ذخيرې ته ولاړل او ويې ليدل هلته هيڅ پڼير نه ول.

دوی حيران نه سول. دا چي ليدل يې هره ورځ به پڼير له ذخيرې څه اندازه عرضه کېدل او ورو ورو کمېدل، نو دغه حالت ته چمتو ول او پوهېدل بايد څه يې کړي وای.

دوی يو بل ته وکتل، له غاړي يې بوټونه ايسته کړل، په پښو يې کړل او ټينگ يې وتړل.

موړکانو موضوع ډېره ونه شنه. دوی ته دغه ستونزه او حل لاره يې ډېره ساده ول. د پڼير په دريمه ذخيره کي حالت بدلون کړی وو. نو سنيف او سپرک هم پرېکړه وکړه ترڅو بدلون وکړي.

دواړو پېچومي ته وکتل. سنيف پزه شکه کړه، لوری يې مالوم کړ او سپرک ته يې سر وښوراوه. سپرک په منډه سو او دی ورپسې سو. دوی هڅي پيل کړې ترڅو نور پڼير پيدا کړي.

تر دوی وروسته، په همدغه ورځ، هيم او هام دريمي ذخيرې ته ورسېدل. دوی په تېرو ورځو کي متوجه نه ول چي هره ورځ څه اندازه پڼير کمېدل، نو داسي يې فرض کړي ول چي پڼير به همالته وای. دوی هغه څه ته چمتو نه ول چي ورسره مخ سول.

زما پڼير چا يووړل؟ كيسه

هيم نارہ کړه، "څه وايي؟ پڼير نسته؟ څه سول؟ پڼير څه سول؟" په زوره نارې يې وهلې. "زما پڼير چا يووړل؟" بالاخره لاسونه يې پر بغلونو ونيول، مخ يې سور سوی وو، او نارہ يې کړه، "دا مناسبه نه ده!"

د هام هم هيڅ باور نه کېدی، سر يې وښوراوه. ده هم داسي فکر کاوه چي دريمه ذخيره به تل له پڼيرو ډکه وي. خو دقيقې همداسي پر ځای ولاړ وو. چا به فکر کاوه چي گويا يخی سوی دی. هيڅ د دې تمه يې نه درلوده. هيم په نارو وو. مگر هام نه غوښتل د ده يوه نارہ هم واړوي. ده نه غوښتل له داسي پايلي سره مخ سي، نو هر څه يې بهر ته وايستل.

د کوچنيو سړيو رويه ډېره جلبوونکې نه وه، مگر د پوهېدو وړ وه. پڼير موندل اسانه نه ول، دا دوی ته ډېره لويه ستونزه وه تر دې چي فقط خوړلو ته کافي خواړه ونه لري.

پڼير موندل هغه څه ته د رسېدو لاره وه چي دوی د خوشحاله ژوند له پاره اړين بلل. دوی ته يې جلا مفهوم درلود.

ځينو ته پڼير موندل يوازي د مادياتو لرل ول. نورو ته بيا له روغتيا څخه خوند اخيستل ول او په غوره کي اوسېدل ول.

د هام له پاره، پڼير يعني خوندیتوب احساسول، کورنۍ لرل او په جونگره کي ارام ژوند لرل.

هيم ته، پښير لرل يعني د غونډۍ پر سر لوی کور لرل. دا چي پښير دوی دواړو ته ډېر مهم ول، نو تر ډېره همدلته ول ترڅو پرېکړه وکړي بايد څه وکړي. چي هر څه فکر به يې وکړ يو ځل بيا به يې دريمي ذخيرې ته وکتل چي ايا رښتيا هم پښير ټول وړل سوي ول.

په داسي حال کي چي سنيف او سپرک تللي ول، هيم او هام همدلته پاته سول. دوی سپکي سپوري ويلې چي ولي انصاف نه وو سوی. هام تر فشار لاندي راغی. حيران وو که سبا ورځ پښير نه وای نو څه به سوي وای؟ ده راتلونکي ته پلانونه د همدغه پښير پر بنسټ جوړ کړي ول.

د کوچنيو سړيو هيڅ باور نه کېدی. داسي څنگه کېدای سواي؟ هيچا دوی ته خبر نه وو ورکړی. دا ښه کار نه وو سوی. حالات بايد داسي نه وای.

هيم او هام په هغه ماښام کور ته وړي ولاړل. ډېر مايوسه ول. مگر کور ته تر تللو وړاندي هام پر دېوال لاندي جمله وليکله:

چي څومره پښير درته مهم وي، هغومره بايد ورته انتظار وکړي. راتلونکې ورځ هيم او هام له کوره بهر سول او يو ځل بيا دريمي ذخيرې ته ولاړل. دوی بيا هم تمه درلوده پښير به ومومي. حالت هماغسې وو. پښير نه ول. کوچني سړي نه پوهېدل څه

زما پڼير چا يووړل؟ کيسه

وکړي. هيم او هام همالته مجسمو غوندي ولاړ ول.

هام له قهره سترگي پټي کړلې او سر يې په لاسونو کي ونيو. نه يې غوښتل له داسي پايلې سره مخ سي. ده نه غوښتل وپوهېږي پڼير هره ورځ عرضه کېږي او اندازه يې ورو ورو کمېږي. د ده په باور ټول په يو ځل ايستل سوي ول.

هيم هم تر ډېر ډېر فکر کولو وروسته له ځان سره وويل، "دوی ولي زموږ سره داسي وکړل؟ دا اوس څه کيسه ده؟"

بالاخره، هام سترگي خلاصې کړلې، شاوخوا يې وکتل او ويې ويل، "ښه، سنيف او سپرک چېرې دي؟ فکر کوې دوی به په داسې څه پوهېږي چي موږ به په خبر نه يو؟" هيم په ډېر غرور ورته وويل، "دوی به په څه پوهېږي؟"

هيم بيا ورته وويل، "دوی موږ کان دي. فقط هغه څه ته ځواب وايي چي پېښېږي. موږ انسانان يو. تر دوی ځيرک يو. بايد خپله په لاس راوړو څه پېښ سوي دي."

هام ورته وويل، "پوهېږم موږ ځيرک يو، مگر داسي نه ښکاري چي موږ دي اوس له عقل څخه کار اخلو.

"ته گوره، هر څه بدلېږي. ښايي موږ هم اړ اوسو بدلون وکړو او د ژوندانه په طريقه کي مو بدلون راولو."

"موږ ولي بايد بدلون وکړو؟" هيم پوښتنه ځني وکړه، "موږ کوچني

سړي يو. ځانگړي يو. زموږ سره بايد داسي ونه سي. او داسي
كېږي، او كه داسي كېږي نو بايد لږ تر لږه يو څه گټه خو وکړو.
هام پوښتنه ځني وکړه، "موږ ولي بايد گټه وکړو؟"
هيم ځواب ورکړ، "ولي چي حق يې لرو."
"د څه شي حق لرو؟" هام غوښتل وپوهېږي.
"د پڼير حق لرو." هيم ورته وويل.

هام وپوښت، "ولي؟"
هيم ورته وويل، "په دې خاطر چي دا ستونزه موږ نه ده را منځ ته
کړې. دا بل چا کړي دي او موږ ته بايد يو څه ورسېږي."
هام ورته وويل، "فکر کوم موږ بايد د دغه حالت تحليلول بس کړو
او په نور پڼير موندلو پسې سو."
هيم ورته وويل، "يا، زه غواړم تر وروستيو همدلته اوسم. چي تر څو
موضوع پوره حلېږي."

په داسي حال کي چي هيم او هام هڅه کوله پرېکړه وکړي بايد
څه وکړي، سنيف او سېرک له وړاندي لا د نور پڼير موندلو په لټه
ول. دوی لېږي يوه پېچومي ته لاړل. لوړ، کښته، هري خوا ته يې
وکتل. هر کونج يې وپلټی. دوی د بل څه فکر نه کاوه، فقط دا چي
پڼير ته ځانونه ورسوي.

دوی څه موده همداسي په پلټلو تېره کړه مگر څه يې ونه موندل،

زما پنیر چا یووړل؟ کیسه

مگر یوه ورځ داسي پېچومي ته لارل چې مخکي ورغلي نه ول. یوه ذخیره یې وموندله. د دغه ذخیرې نوم څلورمه ذخیره وه.

دوی په دې ډېر خوښ سول، ځکه هغه څه ته ورسېدل چې غوښتل یې: بیخي زیات پنیر یې پیدا کړل.

د دوی هیڅ باور نه کېدی. په ژوند کي یې د پنیرو تر دې لویه ذخیره نه وه لیدلې.

په ورته وخت کي، هیم او هام تر اوسه په دریمه ذخیره کي ول او خپل حالت یې ارزيايي کاوه. دوی اوس د پنیر نه لرلو له اغېزو ډېر کړېدل. اوس نو ستړي سوي او ډېر قهرېدلي ول. پر یو بل یې د ملامتی پېټی اچاوه.

کله کله به هام د سنیف او سپرک په هکله فکر کاوه، او دا به یې په زړه کي را گرځېدل چې ایا دوی به پنیر پیدا کړي ول. دی باوري وو چې د هغوی ژوند به هم سخت وو، ځکه په پېچومو کي گرځېدل سخت وي. مگر پوهېدی داسي حالت تر ډېره دوام نه سي موندلای.

ځیني وختونه به هام تصور کاوه چې گویا سنیف او سپرک نور پنیر موندلي ول او خوند یې ځني اخیستی. ده له ځان سره ویل چې دا به څومره ښه وای چې وتلي او د پېچومي په کړو وړو کي یې نور پنیر لتولي وای. کله کله به یې په خیالاتو کي هغه ځای ته ځان

ورساوه.

خومره چي ده تصور کاوه نور پڼير يې موندلي ول، هغومره يې زړه کېدی دريمه ذخيره ترک کړي.

يو ځل يې ناڅاپه وويل، "درځه ولاړ سوا!"

مگر هيم ورته وويل، "يا، زما داغه ځای خوښ دی. دلته خوندي يو. زه بس په همدومره پوهېږم. له دغه ځای بهر خطرات موجود دي."

هام ورته وويل، "خطرات نسته. موږ مخکي د پېچومي پر کږو وږو تللي يو. عادت يو. بيا هم تلای سو."

هيم وويل، "نور زه زوړ سوی یم. بهرېرم هسي نه لاره غلطه کړم. نه غواړم ځان وغولوم."

په دغه خبره اوږېدو د هام د ناکامېدو بهرې برسېره او د پڼير موندلو تمه يې مغلوبه سوه.

نو هره ورځ به دوی د پخوا په څېر ژوند کاوه. دريمي ذخيرې ته به لاړل، پڼير به يې ونه موندل، او بيرته به کور ته ستانه سول. په هر ځل کورته ستنېدو کي به يې سينه د بهرې او ستومانۍ له احساساتو ډکه وه.

دوی هڅه وکړه فکر له دغه پېښې واړوي، مگر ډېره ستونزمنه وه چي بیده سي. د هري ورځي په تېرېدو يې انرژي کمېده او قهر

زما پنیر چا یووړل؟ کیسه

دېرېدی.

په کور کې نور د پخوا په خبر خواړه نه ول. کوچنیو سړیو ته خوب کول ستونزمن ول او وهم ورسره وو چې نور به پنیر پیدا نه کړي. مگر هیم او هام به هره ورځ دریمي ذخیرې ته تلل او هلته به یې انتظار کاوه ترڅو یو ځل بیا پنیر ومومي.

هیم وویل، "پوهېږې، که لږ څه سخت کار وکړو نو دا پایله به ترلاسه کړو چې هیڅ هم په حقیقت کې دومره بدلون کړی نه دی. پنیر ښايي نږدې وي. ممکن تر دا دېوال ها خوا ته یې پټ کړي وي."

راتلونکې ورځ هیم او هام ذخیرې ته له وسایلو سره راغلل. په دېره خواري یې په قلم او خټک د دریمي ذخیرې په دېوال کې سوری جوړ کړ. په سوري کې یې وکتل، مگر څه نه مالومېدل.

دوی یو څه مایوسه سول، مگر باوري ول ستونزه به حل کړي. نو کار به یې وختي شروع کاوه، تر ناوخته به پاته ول، او سخت کار به یې کاوه. تر څه موده کار کولو وروسته یې په دېوال کې لوی سوری جوړ کړ.

هام ورو ورو د مصروفیت او گټورتوب په توپیر پوهېدی. هیم ورته وویل، "فکر کوم موږ باید دلته کښېنو او وگورو څه کېږي. ژر یا وروسته به دوی پنیر بیرته راوړي."

هام غوښتل همداسي باور خپل کړي. نو هره ورځ به کور ته ستومانه تلی او سهار به بیرته نارامه راتلی. مگر پڼیر مالوم نه سول.

اوس نو کوچني سړي له لوړي او فشاره کمزوره سوي ول. هام نور سترې سوي وو له دې چي انتظار وباسي په دې تمه چي هر څه به سم سي. ده ته مالومه سوه چي څومره وخت په همدغه تشه ذخیره کي پاتېږي، هغومره يې د زیان پله درنېږي. بالاخره، هام یوه ورځ خپله ځان ته په خندا سو.

”ها ها ها، موږ ته گوره. د ژوندانه طریقه مو هماغه پخوانۍ ده او حیران یو پایله یې ولي نه بدلېږي. ډېر د خندا وړ یو.“
د هام دا نظر خوښ نه وو چي یو ځل بیا د پېچومي په کږو وږو کي وگرځي، ځکه بېرېدی هسي نه لاره ورکه کړي او پڼیر هم ورته مالوم نه ول.

مگر ده باید پر خپل حماقت خندلي وای، ځکه نه پوهېدی بېري کوم لوري ته روان کړی وو. ده له هیم څخه پوښتنه وکړه، ”موږ خپل دمنډي وهلو بوټونه چېري ایښي دي؟“ بوټونه یې په ډېره سختۍ پیدا کړل، ځکه دلته په لومړي ځل راتلو او ډېر پڼیر موندلو ډاډه سوي ول او فکر یې نه کاوه چي بیا به بوټونو په پښو کولو ته اړتیا پیدا کړي.

زما پنير چا يووړل؟ كيسه

چي كله هيم وليدل ملگری يې تلو ته چمتو والی نيسي، نو ورته ويې ويل، "ته به نه ځي. ولي زما سره دلته نه پاتېږې تر هغو چي دوی پنير بيرته راوړي؟"

هام ورته وويل، "ځكه دلته به بيا پنير ونه مومو. زما هم نه خوښېدل ولاړ سم، مگر راته مالومه سوه چي بيا به پنير دوی دلته را نه وړي. دا وخت د نور پنير پيدا كولو دى."

هيم ورته وويل، "نو كه مو هلته هم پنير پيدا نه كړل، بيا؟ يا كه موجود وي او پيدا مو نه كړل بيا؟"

هام ورته وويل، "په نور څه مي سر نه خلاصېږي." ده دغه سوالونه له ځانه خو ځله كړي ول او پايله يې دا وه چي په همدغه حالت كي پاته وو.

ده له ځانه دا سوال وكړ: "چېري شونې ده پنير پيدا كړم-دلته او كه پېچومي كي؟"

خو دقيقې په خيالاتو كي گرځېدى. ليدل يې په پېچومي كي گرځي او پر خېره يې مسكا خپره ده.

دغه تصور دى حيران كړ. يو ځل بيا يې ښه احساس وكړ. ده وليدل د څه وخت له پاره په پېچومي كي سرگردانه گرځي، مگر باوري ښكارېدى پنير به پيدا كړي. زړه يې غټ كړ.

وروسته يې يو ځل بيا ځان داسي تصور كړ چي گويا نور پنير يې

زما پڼير چا يووړل؟

۲۰

مونډلي دي او له خوړولو يې خوند اخلي.

دی تر هغو په خيالاتو کي گرځېدی چي تر څو يې د هيم رغ تر غوړو سو، او وپوهېدی په دريمه ذخيره کي ولاړ دی.

هام هيم ته وويل، "ته گوره، ځيني وختونه حالات بدلېږي او بيا هيڅکله د پخوا په څېر نه کېږي. بنکاري اوس هم هماغسي وخت دی. ژوند همداسي وي. بدلون کوي، نو موږ هم بايد بدلون ومومو."

هام خپل خوار ځواکي ملگري ته وکتل او د پوهولو هڅه يې وکړه، مگر د هيم بېره په قهر بدله سوه او له غوړ نيولو يې انکار وکړ.

هام نه غوښتل له خپل ملگري سره بې نزاکتي وکړي، مگر حالت يې خدا وړ وسته او په زوره يې پر ځان او ملگري وخنډل.

ده ځان تلو ته چمتو کړ. له ډېر وخت وروسته يې يو ځل بيا په ځان کي ځواک احساس کړ. خدا هم ورتله. په خدا کي يې وويل، "د تلو وخت دی."

مگر هيم ونه خنډل او نه يې ځواب ورکړ.

هام يوه تېره ډبره واخيسته او پر دېوال يې خپل نظر وليکي ترڅو هيم فکر پر کړی وای.

د تل په څېر، ده د خبري تر څنگ د پڼير ټوټه هم رسم کړه، په دې هيله چي ملگري يې وخنډوي او نور پڼير مونډلو ته يې وهڅوي.

زما پڼير چا يووړل؟ کيسه

مگر هيم نه غوښتل ليکل سوې جمله ولولي.

جمله په لاندي ډول وه:

هغه څوک ورکېږي چي له بدلون سره ځان نه بدلوي.

هام سر څخه کړ او پېچومي ته يې وکتل ترڅو لاره پيدا کړي.

ده باور درلود نور به هلته پڼير ونه مومي، يا دا چي پيدا به يې نه

کړي. دغه ډول باورونو دی له حرکتې اچولی وو او ډېر يې کړی.

هام وخنډل، دی پوهېدی هيم دې ته حيران وو چي "پڼير چا

يووړل؟" مگر دی حيران دې ته وو چي "ولي مي دومره وخت دلته

په انتظار کولو تېر کړ؟ ولي مي مخکي لا د نور پڼير لټول نه

پيلول؟"

ده له پېچومي په وتو ځان خوښ احساساوه. مگر يو څه ناارامه

ځکه وو چي ايا رښتيا هم غوښتل يې په پېچومي کي گرځېدلی

واي؟ پر دېوال يې لاندي جمله وليکله. څو دقيقې يې همداسي

دغه جملې ته په ځير کتل:

که نه بېرېدای څه دي کول؟

په دې اړه يې فکر وکړ.

دی پوهېدی ځيني وختونه بېرې ښه وي. چي کله بېرې او څه نه

کوې نو حالات نور هم مخ پر خرابېدو ځي. دا تاسي هڅوي. مگر

که بېره دومره زیاته وي چي له کار کولو مو واچوي، نو بیا زیانمنه وي.

ده خپل ښې خوا ته وکتل، هغه ځای ته چي هیڅکله ورغلی نه وو، او بېره یې احساس کړه. بیا یې ژوره ساه واخیستله او په لوري یې رهي سو.

دا چي په دریمه ذخیره کي ډېر وخت پاته سوی وو، نو لاره پیدا کول ورته ستونزمن ول. ډېر وخت کېدی په کېرو وېرو کي تللی نه وو. اوس یې سېک کم وو او د پخوا په پرتله په پېچومي کي چټک نه وو.

ده دا پرېکړه وکړه چي بل هر ځل به له بدلون سره ځان ژر بدلوي. په داسي کولو به ډېر هوسا وي. بیا یې وخنډل او له ځان سره یې وویل، "مگر تر هېڅه پاته کېدو خو ناوخته تلل هم غوره وي."

د راتلونکو څو ورځو په جریان کي هام په کونجونو کي څه ناڅه پنیر پیدا کړل. مگر هغه دومره نه ول چي ډېر وخت یې ده ته بسنه کړې وای. ده هیله درلوده ډېر پنیر ومومي او څه اندازه هیم ته یوسي او هغه وهڅوي ترڅو له ده سره راسي.

مگر هام تر اوسه لا ډېر باوري نه وو. په کېرو وېرو کي گرځېدل ورته د پخوا په پرتله ډېر سخت ول. داسي ښکارېده چي گویا د پخوا په پرتله هر څه بدلون کړی وو.

زما پڼير چا يووړل؟ کيسه

دی چي څومره په پېچومي کي وړاندي تلی، هغومره له تاریکه کونجونو سره مخ کېدی. دوه قدمه وړاندي تلی، یو قدم بیرته شا ته تلی. دا ده ته لویه ننگونه وه. مگر ورته مالومه سوه هغومره هم سخت نه ول چي څومره دی ورڅخه بېرېدی.

د وخت په تېرېدو یې اندېښنه زیاته سوه چي ایا رښتیا به هم نور پڼير پیدا کړي؟ هسي نه د لا زیان لوري ته روان وي. مگر وروسته یې وخنډل، ځکه ور یاد سول هلته خوړلو ته هیڅ هم نه ول.

چي هر کله به یې هیله کمېده نو له ځان سره به یې دا ویل چي “بهر وتل او په نور پڼير پسي گرځېدل تر دې غوره نه وي چي څوک یوازي همالته پاته سي چېرې چي هیڅ پڼير نه وي؟” اجازه یې نه ورکوله حالات پر ده حکومت وکړي.

بیا به یې ځان ته دا ویل که سنیف او سپرک تلای سي نو دی هم تلای سي او نور پڼير موندلای سي.

وروسته، چي څنگه هام خپل تېر ژوند ته فکر وکړ، ورته څرگنده سوه د دریمي ذخیري پڼير هماغسي په یوه ماښام نه ول ورک سوي چي څنگه ده مخکي باور درلود. دی متوجه سو پڼير به ورو ورو کمېدل او د وخت په تېرېدو یې لذت هم کمېدی. زړو پڼيرو چناسکي کړي وې، که څه هم ده هماغه وخت ورته خاصه توجه نه کوله. مگر که یې توجه ورته کړې وای، نو ښايي په دې هم

پوهېدلی وای چې له څه سره مخ کېدونکی دی. هام له ځان سره فکر وکړ که یې له وړاندې دغه ټکي ته توجه کولای نو هغه پایلې به حیران کړی نه وای چې ور سره مخ سو. ښایي سنیف او سپرک ورته متوجه ول، ځکه خو سمدلاسه په تازه پنیر موندلو پسې وتلي ول.

ده له ځان سره دا پرېکړه وکړه چې نور به د پخوا په څېر بیده نه اوسي. نور به یې د بدلون راتلو تمه درلودای او ورته متوجه به وای. ده به پر خپله پوهه او هوښیاري باور کولای چې بدلون کله راځي او ځان څنگه ورسره عیار کړي.

د څو شېبو له پاره یې دمه وکړه او د پېچومي پر دېوال یې لاندې جمله ولیکله:

پنیر بیا بیا بویوه ترڅو وپوهېږي زاړه سوي خو نه دي.
تر څه وخت نور پلټولو وروسته هام د پنیر یوه لویه ذخیره ولیدله. چې کله ورنږدې سو او ویې لیدل ذخیره تشه ده، نو ډېر مایوسه سو.

له ځان سره یې وویل، "بیخي ډېر ځله مایوسه سوم." نور یې نو لاس نیولو ته زړه وسو. سېک یې ختلی وو. پوهېدی لاره یې ورکه کړې وه او بهرېدی ژوندی به پاته نه سي.

هام ته دا فکر پیدا سو چې گرځېدلی او بیرته دریمي ذخیرې ته

زما پنیر چا یووپل؟ کیسه

۲۵

یې تللی وای. لږ تر لږه یوازي خو به نه وای.

بیا یې له ځانه دا سوال وکړ: که نه بېرېدای څه دي کول؟

هام فکر کاوه نه بېرېږي، مگر تر پخوا یې بېره ډېره سوې وه. نه پوهېدی له څه څخه بېرېږي، مگر خپل کمزوره حالت په کتو پوهېدی نور له یوازي تلو یې په زړه کې بېره وه. اوس یې شا ته زور ځکه وو چې سینه یې د بېرې له احساساتو ډکه وه.

هام بیا فکر وکړ چې ایا هیم به را روان سوی وي او که به یې د بېرې افکارو هلته تړلی ساتلی وي. بیا یې خپل هغه وخت ذهن ته راوست چې دی پکښې په غوره کې وو. دا هغه وخت وو چې کله به په پېچومي کې ډېر گرځېدی. پر دېوال یې لاندي جمله په دې تمه ولیکله چې ده ته هم یادانېست اوسي او ملگري ته یې هم پیغام پرېږدي:

نوي لوري ته تلل مو مرسته کوي ترڅو پنیر ومومئ.

هام تاریکه کړې وړې لاري ته وکتل. له خپلي بېرې خبر وو. مخکې به څه وي؟ نو که هغه ځای هم تش وو؟ په دماغ کې یې دغه سوالونه راگرځېدل.

که هلته کومه خزنده پټه وه؟ زر رقمه خطرات یې تصور کړل. بېره یې لا هم ډېره سوه.

مگر وروسته یې پر ځان خپله وخنډل. دی پوه سو بېرې یې

موضوع نوره هم خرابوله. نو بيا يې هغه څه وکړل چې په نه بېرېدلو به يې کړي وای. نوي لور ته رهي سو.

لاندي لومړي تاريخه کونج ته په کښته کېدو يې وخندل. پوهېدی نه ولي خاندي، مگر په هغه څه ورو ورو پوهېدی چې د ده روح يې تغذيه کاوه. پر وړاندي تلو يې باور زياتېدی. ډاډه وو وړاندي يو څه ول، مگر دا چې څه ول، په دې نه پوهېدی.

خوښي يې ورو ورو ډېرېده. حيران وو داسي ولي کېږي. له ځان سره وويل، "نه پڼير لرم او نه هم خبر يم کوم لوري ته روان يم، نو بيا ښه احساس ولي کوم؟"

ډېر وخت وروسته وپوهېدی د ښه احساس لامل يې څه وو. دمه يې وکړه او پر دېوال يې لاندي جمله وليکله:

چي کله پر بېره غالب سي، نو ښه احساس کوي.

هام وپوهېدی خپلي بهري بندي ساتلی وو. نوی لوري ته تللو دی له بهري آزاد کړ. د پېچومي په دغه برخه کي يې له نرم شمال چلېدو خوند اخيستی. ژوره ساه يې واخيسته او يو ځل بيا يې ځان پياوړی احساس کړ. چي کله پر خپله بېره غالب سو، نو ژوند يې تر هغه ډېر خوندور سو چي ده يې فکر کاوه.

هام له ډېره وخته داسي احساس نه وو لرلی. د ده بيخي هېر ول چي بهر وتل او کوم څه لتول څومره خوند لري.

زما پنیر چا یووړل؟ کیسه

دی یو ځل بیا په خیالاتو کې ډوب سو. ځان یې د هغه ډول پنیر
توتو په منځ کې تصور کړ چې د ده به ډېر خوښېدل. توتو به یې
ځني جلا کړه او خولې ته به یې واچوله. دغه ډول خیالاتو ده ته
خوښي ورکوله. دی یې هڅوی ترڅو پلټنه جاري وساتي.
ده چې څومره ځان واضح او روښانه تصوراوه چې گویا ناست دی او
پنیر خوري، هغومره یې باور ډېرېدی چې ورته وبه رسېږي. داسې
احساس یې کاوه چې گویا پنیر به پیدا کړي.
پر دېوال یې لاندې جمله ولیکله:

**ځان داسې تصورول چې گویا له پنیرو خوند اخلم،
څوک پنیر ته رسوي.**

هام په دې فکر سو چې د هغه څه بایللو پر ځای څه لاسته راوړلای
سي چې له لاسه یې وځي؟

دی متوجه سو ولي یې مخکې فکر کاوه د بدلون پایله به بده وي؟
اوس وپوهېدی بدلون ښه پایله هم درلودای سي.

ده له ځانه دا سوال وکړ: "ولي مخکې په دې نه پوهېدم؟"

اوس یې نو په ځان کې ډېر ځواک احساس کړ او نوي لور ته رهي
سو. د پنیرو بله ذخیره یې وموندله. د ذخیرې په دروازه کې د پنیر
توتې پرتې وي. په دې ډېر خوښ سو. دا داسې پنیر ول چې په

ژوند یې نه ول لیدلي. ده یې خوند وکوت. خورا خوندور ول. یوه
خه یې په خپل جیب کې واچول ترڅو هیم ته یې یوسي. ورو ورو
یې انرژي زیاتېده.

مگر چي کله ذخيرې ته داخل سو، نو گوري ذخيره خالي ده. بل
چا تر ده مخکي پنير خلاص کړي ول او په دروازه کې يې فقط خو
ټوټي ځني پاته سوي وې.

ده له ځان سره وويل که مخکي راغلی وای، پنیر به یې موندلي
وای.

یو ځل بیا یې پرېکړه وکړه چې هیم ته ورسي او وگوري هغه یې
ملتیا کوي کنه؟

مگر، دریمي ذخيرې ته تر تللو وړاندې یې پر دېوال لاندې جمله
ولیکله:

چي خومره ژر له زړو پنيرو روانېږي، هغومره ژر به تازه پنير

پيدا کوي.

دریمي ذخيرې ته ولاړ او هیم یې پیدا کړ. هام هیم ته د نوي پنیر
ټوټو خوړلو وړاندیز وکړ، مگر هغه ډېر کمزوره سوی وو.

هیم له خپل ملگري مننه وکړه مگر ویې ويل، "زما دغه ډول پنیر نه
خوښېږي. خوړلای یې نه سم. زه خپل پخوانی پنیر غواړم او چي تر
خو مي ترلاسه کړي نه وي بل چېري نه ځم."

زما پنير چا يوورل؟ کيسه

هام له مايوسۍ سر وښوراوه او بيرته رهي سو. هغه خای ته په تلو يې ملگری ډېر يادېدی، مگر نوي لاري موندلو خوند ورکاوه. د ده تمه دا وه چې ډېر پنير به پيدا کړي، په دې سره به ډېر خوشحاله سي. مگر ورته څرگنده سوه د خوښۍ راز يې يوازي پنير نه ول. ده خوښي ځکه احساسوله چې پر خپله بهره غالب سوی وو. پنير پلټلو خوند ورکاوه. اوس يې د هغه وخت په څېر کمزوري نه احساسوله چې کله په دريمه تشه ذخيره کي ناست وو. پر بهره غالبېدو او نوي لوري موندلو قوت وربخښلی وو.

اوس نو ده داسي احساس وکړ چې گویا دا د وخت تقاضا وه، مخکي تر دې چې هغه څه پيدا کړي چې ورته اړتيا يې درلوده. چې رښتيا سي، دی پوه سو هغه څه يې موندلي ول چې پلټل يې. له ځان سره يې وخنډل او پر دېوال يې لاندي جمله وليکله:

په پېچومي کي د گرځېدو خطر تر دې کم وي چې

څوک په تشه ذخيره کي په انتظار پاته سي.

هام يو ځل بيا پوه سو هغه څه چې دی ترې بهرېدی واقعاً هماغسي بد نه ول چې ده يې تصور کاوه. حقيقت او هغه حالت چې بهره يې راته انځوروي ډېر توپير کوي.

پخوا دی بهرېدی هسي نه هيڅکله نور پنير پيدا نه کړي، حتی تر

زما پڼير چا يووړل؟

دې چې هڅه يې نه کوله په لتولو يې لاس په کار سي. مگر له هغه وخت راهيسي چې سفر يې پيل کړی وو، د پېچومي په کونجونو کې يې دومره پڼير موندل چې ژوندی يې ساتلی وای. اوس نو دی د ډېر پڼير په لټه وو. راتلونکو شېبو ته هيلمند اوسېدو خوند ورکاوه.

د ده پخوانی فکر د بېرې تر اغېز لاندې راغلی وو. ده به دا فکر کاوه چې کافي پڼير نه لري، يا دا چې تر وروستيو به يې بسنه ونه کړي. ده به ډېر کله په دې هکله فکر کاوه چې څه بد پېښېدونکي دي تر دې چې فکر وکړي څه ښه پېښېدونکي دي. مگر اوس يې فکر له هماغه ورځي راهيسي بدل سوی وو چې له دريمې ذخيرې را وتلی وو.

ده پخوا فکر کاوه پڼير بايد تل تر تله همدلته وي او دا چې بدلون ښه نه وي. مگر اوس ورته څرگنده سوه بدلون په طبيعي ډول منځ ته راځي، که يې څوک تمه لري او کنه. بدلون يوازې هغه وخت حيرانوونکی وي چې کله يې څوک تمه نه لري.

چې کله هام وپوهېدی نور يې باور بدلون کړی وو، نو دمه يې وکړه او پر دېوال يې لاندي جمله وليکله:

زور باور دي تازه پڼيرو ته نه سي رسولای.

زما پڼير چا يووړل؟ كيسه

ده لا تر اوسه څه موندلي نه ول، مگر په پېچومي کي په گرځېدو يې په هغه څه کي فکر کاوه چي له دغه تجربو يې زده کړل. هام ورو ورو پوهېدی نوي باور يې په فکر او کړو کي بدلون راوستی وو. اوس د پخوا په څېر نه وو.

دی پوه سو که باور بدلون وکړي، نو هغه چاري هم بدلون کوي چي سرته يې رسوو. ستا باور به دا وي چي بدلون به زيان در واړوي، يا دا چي تازه پڼير موندل به دي مرسته وکړي ترڅو بدلون ومومي او را پورته سي.

هر څه ستا په باور اړه لري.

پر دېوال يې لاندي خبره وليکله:

که باور ولرې تازه پڼير موندلای سي، د ژوندانه چاري

دي خپله بدلون مومي.

هام پوه سو که له بدلون سره يې هر څومره ژر ځان بدل کړی او تشه ذخيره پرې ايښې وای، هغومره به يې حالات اوس ښه وای. اوس به يې ځان له جسمي او روحي لحاظه قوي احساسولای او د تازه پڼير موندلو له ننگوني سره به په ډېر قوت مخته تلای. چي رښتيا سي، که د بدلون راتلو تمه يې درلودای نو اوس به يې مخکي لا نور پڼير موندلي وای، تر دې چي وخت يې ضايع کړ او

له هغه بدلون منلو يې انکار کاوه چې رامنځ ته سوی وو. دی یو ځل بیا په خیالاتو کې ډوب سو: گوري د پڼير د ټوټو منځ کې ناست دی او خوري یې. یو ځل بیا د پېچومي هغه کونجونو ته ولاړ چې ورته مالوم ول. څه ناڅه پڼير یې وموندل او ویې خوړل. په دې سره یې یو ځل بیا جسمي قوت او پر ځان باور زیات سو. ده د څو شېبو له پاره خپل تېر وخت ته فکر وکړ. په دې خوشحاله سو چې پر دېوالونو یې خبرې لیکلي وې. په دې سره به هیڅ، که یې له تشې ذخیرې کله هم د وتو اراده کړې وای، سمه لاره موندلې وای. دا ځل یې پر دېوال هغه خبره ولیکله چې په سفر کې به یې ډېر کله په هکله فکر کاوه:

مخکې له مخکې په ځان کې لږ لږ بدلون راوستل دي
مرسته کوي ترڅو له هغه لوی بدلون سره ځان عیار
کړې چې راتلل یې حتمي وي.

اوس نو هام له تېر وخته راوتلی وو او ورو ورو له موجوده حالت سره عیارېدی.

ده په پېچومي کې گرځېدل همدا سي جاري وساتل، تر څو چې پر یوه کونج ور تاو سو او په څلورمه ذخیره کې یې تازه پڼير وموندل. چې کله ور داخل سو، نو ډېر حیران سو. دومره زیات پڼير یې

زما پڼير چا يووړل؟ كيسه

وموندل چي په خپل ټول ژوند يې ليدلي نه ول. د پڼير ځيني ډولونه ده ته بيخي نوي ول، مخکي يې نه ليدلي نه خوړلي ول. خو شېبې حيران ولاړ وو. باور يې نه کېدی چې دا دي رښتيا وي، تر څو چې پخواني ملگري سنيف او سپرک يې وليدل.

سنيف په سر ښورولو او سپرک په پنجه پورته کولو ورته ښه راغلاست وويلی. د دوی دوو له پرېسېدلو خېټو ښکارېدل چې دلته له ډېره وخته ول.

هام له دوی سره تر جوړ پخیر ویلو وروسته د هغه ډول پڼير څخه په ډېره چټکۍ ټوټې جلا کړې چې د ده ډېر خوښېدل. ټوټونه يې له پښو وايستل، تنۍ يې سره غوټه کړلې او په غاړه کي واچول ترڅو د اړتيا پر وخت ورته ژر لاسرسی ولري.

سنيف او سپرک په زوره وځنډل. د هام د دغه کار ستاينه يې وکړه. هام نوي پڼير ته پورته سو. خو ټوټې يې هلته پورته وخوړلې، يوه ټوټه يې را کښته راکړه او له دوی دوو له ټوټو سره يې "د بدلون پر نام" وجنگوله او ويې خوړه.

هام تر پڼير خوړولو وروسته چورت يووړ چې څومره ډېر څه يې زده کړي ول. دی پوه سو هلته په تشه ذخيره کي پاتېدل هغه پڼير ته کښېنستل ول چې نور نه ول.

بيا يې وځنډل او هغه وخت ور ياد سو چې په تشه ذخيره کي يې

خپله پر ځان خندلي ول. همدا هغه وخت وو چي په سفر يې پيل وکړ. دی پوه سو پر خپل حماقت خندل د بدلېدو تر ټولو چټکه طريقه وي. له دې وروسته څوک پر پخواني حال نه پاتېږي. همدا راز پوه سو له خپلو ملگرو، سنيف او سپرک څخه يې، ډېر لوی سبق زده کړی وو.

سنيف او سپرک ډېر ساده ژوند کاوه. هر موضوع يې تر وروستي حده نه تحليلوله. چي کله حالات بدل سول او پښير خلاص سول، دوی هم بدلون وکړ او په نور پښير موندلو پسې سول. هام له ځان سره وويل د دوی دغه سبق به هيڅکله نه هېروي.

هام هم د نورو سړيو په څېر له خپل دماغ څخه کار واخيستی: ځان يې په راتلونکي کي مثبت تصور کړ. پر خپل تېر وخت يې فکر وکړ، له غلطيو يې زده کړه وکړه او راتلونکي ته يې پلان جوړ کړ. دی پوهېدی له بدلون سره وړاندي تلل يې زده کولای سواي. د دې تر څنگ په لاندي خبرو پوه سو:

ساده ژوند کوه. بدلون منونکی اوسه. له حالاتو سره ژر بدلېږه. په دماغ کي د بېرې افکارو ته ځای مه ورکوه. اړتيا يې نسته ساده موضوعات ځان ته پېچلي وگرځوي.

ته کولای سې د بدلون د نښو په ليدو بدلېدو ته چمتووالی ونيسې. پوه سو له بدلون سره يې ځان بايد ژر عيار کړی وای، ځکه پر وخت

زما پڼير چا يووړل؟ كيسه

ځان نه عيارول باعث د دې گرځي چي څوک بيا هيڅکله له نوي حالت سره ځان عيار نه کړای سي.

هغه څه زموږ په دننه کي وي چي د بدلېدو مخه مو نيسي، او چي تر څو مو بدلون کړی نه وي هيڅ هم ښه حالت ته نه راځي.

هر وخت نور پڼير وي، که څه هم په لومړيو کي نه ښکاري. او دغه پڼير ته يوازي هغه وخت رسېږي چي کله پر خپله بېره غالب سي.

ځيني وخت بايد د بهري قدر وسي، ځکه دا څوک له حقيقي خطره ساتي. مگر ده ته مالومه سوه ډېر کله يې بېره غير منطقي وه او د بدلېدو خنډ يې گرځېده.

بدلون ده ته په لومړيو کي ښه نه ايسېدی. مگر وروسته ورته څرگنده سوه دا په بدله جامه کي رحمت وو او په پايله کي يې تر پخوا ښه پڼير پيدا کړل.

پر ځان يې باور زيات سو.

پر خپلو تجربو تر زيات فکر کولو وروسته يې هيم په ياد سو. چورت يووړ چي ايا هيم به هغه ليکني لوستي وي چي ده پر دېوالونو ليکلي وي؟

ايا هيم به د تشي ذخيرې پرې ښودلو پرېکړه کړې وي؟

ايا له ذخيرې به راوتلی او پېچومي کي گرځېدلی وي؟

او که هيم به تر اوسه همالته وي او نه غواړي له بدلون سره ځان

عيار کړي؟

هام پرېکړه وکړه يو ځل بيا دريمې ذخيرې ته ولاړ سي او وگوري ايا هيم پيدا کولای سي؟ ده تمه درلوده هغه به له ځان سره دغه نوي ذخيرې ته راولي. اوس نو له ده سره ثبوتونه ول چي بل ځای يې د پښير شته والی ثابت کړی وای. مگر شکمن وو چي هيم به د ده وړاندیز منلی وای؟

هيم بايد څه نا څه خطر پر غاړه اخيستی وای، پر خپله بېره غالب سوی وای. اوس نو له ده سره داسي څوک نه ول چي مرسته يې کړې وای، يا بدلېدو ته يې هڅولی وای. د بدلېدو گټه يې بايد خپله په يو ډول نه يو ډول تجربه کړې وای.

هام پوهېدی که هيم محضي پر دېوال د ده ليکني لوستي وای، نو تر ده يې ځان رسولای سواي.

څو شېبې وروسته ولاړ سو او د څلورمې ذخيرې تر ټولو پر لوی دېوال يې د هغه څه خلاصه وليکله چي ده زده کړي ول. له ليکني سره يې د پښير ټوټې لوی انځور هم رسم کړ:

بدلون راځي. پښير هر ځای خلاصېږي.

بدلون ته چمتو اوسه. له حالاتو سره سم ځان بدلوه.

بدلون ته متوجه اوسه. پښير په وار وار بويوه ترڅو وپوهېږي کله زېږېږي. له بدلون سره ځان ژر عياروه. چي څومره ژر زاړه پښير پرېږدي هغومره

زما پنير چا يووړل؟ كيسه

ژر به تازه پنير پيدا کوي.

د پنير له خای بدلېدو سره ځان بدلوه.

له بدلون څخه خوند اخله. په تازه پنير پسي په گرځېدو کي له نوو

ځايونو خوند اخله. له تازه پنيرو خوند اخله.

پنير پر يوه خای نه پاتېږي. چمتو اوسه ترڅو ژر بدلون وکړي او هر ځل

له بدلېدو خوند واخلي.

هام پوهېدی د پخوا په پرتله يې ډېر بدلون کړی وو. نه يې غوښتل

د هغه وخت په څېر بې غوره پاته سي. هره ورځ به يې پنير ته

کتل. مالومول به يې چي څومره کمېږي. تر خپله وسه يې هڅه

کوله او نه يې غوښتل يو ځل بيا داسي بدلون ته حيران سي چي

هيڅ تمه يې نه کېږي.

په داسي حال کي چي هام ډېر پنير درلودل، مگر بيا به هم په

پېچومي کي گرځېدی ترڅو نوي ځايونه ولټوي، پنير ومومي او له

حالاتو خبر اوسي.

وروسته يوه ورځ ده په پېچومي کي ږغ واورېدی. ږغ داسي وو لکه

څوک چي را روان وي. د هام هيلي بيا تازه سوې. لاسونه يې د

اسمان لور ته لپه کړل او دعا يې وکړه چي خدای وکړي بالاخره

ملگري يې دا وړتيا موندلې وي چي له بدلون سره ځان بدل کړي

پای

او له تازه پنيرو خوند واخلي.

مباحثه

هغه ورځ ناوخته

مايکل چي کله کيسه پای ته ورسوله، نو د کوټې شاوخوا ته يې وکتل او ويې ليدل پخوانيو ټولگيوالو يې ورته خندل.

ځينو يې له ده مننه وکړه او ورته ويې ويل چي له دغه کيسې يې لوی پند اخيستی وو.

نيتن له ملگرو پوښتنه وکړه، "په دې اړه څه فکر کوئ چي وروسته را غونډ سو او پر دغه کيسه بحث وکړو؟"

د زياترو دغه نظر خوښ سو. پرېکړه يې وکړه چي تر مابنامنۍ مخکي به را ټولېږي.

هغه مابنام يې، چي څنگه د هوټل په برنډه کي را غونډ سول، په دې هکله پر يو بل ټوکي کولې چي په خپلو "پنږو" پسې ول او په "پېچومي" کي گرځېدل.

انجيلا په ټوکيز انداز وويل، "ښه، نو ستاسې رول په کيسه کي د

زما پڼير چا يووړل؟

٤٠

چا وو؟ د سنيف، سپرک، هام، که هيم؟“

کارلوس وويل، ”ښه، ماخيگر مي په دې هکله فکر کاوه. زما ياد دي يو ځل د ورزشي توکو په سوداگرۍ کي له بدلون سره مخ سوم.

”سنيف نه وم، ځکه ده ته بدلون ژر مالومېدی او لوري يې ټاکي. او سپرک هم نه وم، ځکه ژر مي لاس په کار نه پوري کاوه.

”زه لکه هيم داسي وم. غوښتل مي پر يوه حالت پاته سم. رښتيا خو دا دي چي ما نه غوښتل له بدلون سره مخ سم. بيخي د بدلون حصول مي هم ښه نه ايسېدل.“

مايکل، چي فکر يې کاوه له هغه وخت ډېره موده نه کېده چي د کارلوس نږدې ملگرۍ وويل، له ده پوښتنه وکړه، ”دا ته د څه په اړه رغېږي؟“

کارلوس ځواب ورکړ، ”يو وخت په کار کي له داسي بدلون سره مخ سوم چي ما يې هيڅ تمه نه درلوده“

مايکل په خدا کي بيا پوښتنه ځني وکړه، ”له دندي يې وشړلې؟“

”ښه، په لنډو کي به درته ووايم چي ما نه غوښتل بهر په تازه پڼير پسي وگورم. ما فکر کاوه دلايل مي درلودل ولي بايد بدلون رامنځ ته سوی نه وای. نو هغه وخت ډېر خواشینی وم.“

يو شمېر پخوانيو ټولگيوالو، چي په لومړيو کي چوپ ول، په خبرو

پیل وکړ.

په لومړیو کې فرانک وویل، "هیم ما ته خپل یو ملگری را یادوي. د ده ډیپارټمنټ پر تړلو وو، مگر نه یې غوښتل دا وويني. د ده تر لاس لاندې کسان یې بدلول. موږ ټولو هڅه وکړه ده ته قناعت ورکړو چې په کمپنۍ کې یې په دې سره هغه چا له پاره فرصتونه ډېر ول چې غوښتل منونکي اوسي، مگر ده فکر نه کاوه باید بدلون ومومي. دی یوازنی هغه کس وو چې ډیپارټمنټ تړلو ته حیران وو. اوس هم ورته له بدلون سره ځان عیارول ستونزمن وي."

جسیکا وویل، "ما هم فکر نه کاوه باید له داسې څه سره مخ سم، زما د 'پنیرو' ځای څو ځله بدل سوی دی، په تېره بیا په شخصي ژوند کې."

له نیتن پرته نور ټولو وخنډل.

نیتن وویل، "ښایي اصلي خبره همدا وي."

"له بدلون سره هر څوک مخ کېږي."

ده زیاته کړه، "کاش زما کورنۍ مخکې د پنیرو کیسه اورېدلې وای. له بده مرغه، موږ نه غوښتل په سوداګرۍ کې له بدلون سره مخ سو، او اوس ډېر ناوخته دی-اړیو خپل زیاتره دوکانونه وټړو."

د نیتن دغه خبرې د ګروپ زیاتره کسان حیران کړل، ځکه دوی فکر کاوه د نیتن سوداګري له خطر په امان وه، دی یې ډېر بختور

باله.

”نو څه پېښې سول؟“ جسيکا غوښتل وپوهېږي.

”چې کله په ښار کې يو لوی دوکان پرانيستل سو، قيمتونه يې تېټ ول او موږ ورسره سيالي ونه سواي کولای. زموږ ټول مشتريان يې جلب کړل.

”زه اوس پوه سوم موږ د دې پر ځای چې سنيف او سپرک وای د هيم رول مو ولوبوی. موږ پر ځای پاته سوو او بدلون مو ونه کړ. غوښتل مو هغه څه صرف نظر وگرځوو چې پېښېدونکي ول او اوس دا دئ په ستونزه کې يو. که مو دا کیسه هغه وخت اورېدلې وای، نو له هام به مو ډېر څه زده کړي وای—ځکه نه مو پر ځانونو خندل او نه مو د سوداگرۍ طريقه بدلوله.“

لورا، چې اوس مهال ښه بريالۍ سوداگره وه، تر اوسه غوږ نيولی وو، وروسته يې وويل، ”ما هم د کیسې په هکله ماڅيگر فکر وکړ. زه هام وم، ځکه ځان ته مي کتل ترڅو پوهېدلې وای کوم کارونه مي ناسم ول، پر ځان مي خندل او بدلون مي کاوه.“

دې وويل، ”زه غواړم پوه شم په تاسي کې څوک له بدلون څخه بهرېږي؟“ چا ځواب ور نه کړ. نو بيا يې وويل، ”فقط لاس پورته کړئ.“

يوازي يو لاس پورته سو. دې وويل، ”ها، ښکاري يو صادق سړی مو

مباحثه

۴۳

په گروپ کي پيدا کړ. ښه، ښايي دوهم سوال مو خوښ سي. خوک فکر کوي نور خلک له بدلون څخه بهرېږي؟" ټولو لاسونه پورته کړل. وروسته ټول په خندا سول.

"له دې څخه څه پيغام اخلي؟"

"د انکار،" نيتن ځواب ورکړ.

مايکل ور غبرگه کړه، "بالکل، ځيني وختونه بيخي خبر نه يو بهرېږو. زه خپله همداسي وم. چي کله مي دا کيسه لومړی ځل واورېده، نو دا سوال مي خوښ سو چي 'که نه بهرېدای څه دي کول؟'"

تر دې وروسته جسيکا ور زياته کړه، "ما له دا کيسې زده کړل بدلون هر ځای راځي او زه به پوره هڅه کوم ترڅو ځان ژر ورسره عيار کم."

"زما ياد دي يو وخت مو کمپنۍ انسايکلويپيډيا تر شل په زياتو کتابونو کي ځای پر ځای کوله او بازار ته مو عرضه کوله، مگر يوه سپري راته وويل دا به ښه وای چي ټوله انسايکلويپيډيا مو په ميموري فلش کي ځای پر ځای کړې او په ډېر تېټ قيمت مو عرضه کړې وای. په دې سره به توليدي پروسې هم کم لگښت کولای او زياتو خلکو به يې د رانيولو وړتيا هم درلودای. مگر موږ ټولو د ده د وړانديز مخالفت وکړ."

دوی دې ته متوجه نه ول چې باید له حالاتو سره سم یې بدلون کړی وای.

نیتن وویل، "نو تاسي فکر کاوه زاړه پښير مو یوازني پښير ول."

"هو، او غوښتل مو همدغه پښيرو ته پاته سو."

"نو چې کله مي فکر وکړ موږ له څه سره مخ سوو، نو پوه سوم 'پښير' بل چا وږي نه ول بلکي دوی ژوند درلود او هيڅکله پر يوه ځای نه پاتېدل.

"په هر صورت، موږ بدلون ونه کړ. مگر سيال مو بدلون وکړ او زموږ د پلورني کچه صفر ته را ټيټه سوه. موږ اوس په ډېر سخت حالت کي قرار لرو. اوس بيا په توليدي برخه کي يو بل تخنيکي بدلون را روان دی او هيڅوک نه غواړي ورسره مخ سي. فکر کوم ژر به مي دنده له لاسه ووځي."

کارلوس وویل، "دا د پېچومي وخت دی." د جسيکا په شمول ټولو وخنډل.

کارلوس جسيکا ته مخ واپراوه او ورته ویې ویل، "دا هم ښه ده چې پر ځان خندلای سي."

فرانک وویل، "ما له کيسې همدا زده کړل. ما هر څه ډېر جدي نيول. زما فکر وو چې کله هام پر ځان او خپلو ناسمو کارونو وخنډل نو څنگه يې بالاخره بدلون وکړ."

مباحثه

۴۵

انجیلا پوښتنه وکړه، "فکر کوئ هیم به کله هم بدلون کړی او پنیږ موندلی وي؟"

ایلین وویل، "زه خو فکر کوم بدلون به یې کړی وي."

کوري وویل، "مگر زه فکر نه کوم. ځیني خلک بدلون نه کوي او قیمت یې پرې کوي. ما په طبابت کې داسې خلک لیدلي دي. دوی 'پنیر' د ځان حق گڼي. او که یې له لاسه ووځي نو ځانونه قرباني ورته ښکاري او نور ملامتوي. دوی له صحي لحاظه تر هغه چا ورو ورو کمزوره کېږي چې له بدلون سره بدلېږي."

وروسته نیتن کرار وویل، داسې لکه له ځان سره چې رغېدی، "موږ باید وپوهېږو څه پرېږدو او په دې هم پوه سو څه ته ولاړ سو." خو شېبې ټول چوپ ول.

نیتن ادامه ورکړه، "زه باید دا ومنم چې ما لیدل د هیواد په شاوخوا کې زموږ غوندي سوداگر له څه سره مخ ول، مگر ما هیله درلوده موږ به اغېزمن نه کړي. فکر کوم بدلون راوستل به دې تر دې ډېر غوره وي چې څوک له بدلون سره مخالفت ونیسي یا ورسره ځان عیار کړي. فکر کوم موږ باید د پنیرو ځای خپله بدل کړو."

فرانک وویل، "ستا مطلب څه دی؟"

نیتن ځواب ورکړ، "اوس خو ښکاره ده نه کېږي، مگر که هغه وخت مو خپل ټول زاړه دوکانونه پلورلي او یو عصري لوی دوکان جوړ

کړی وای نو څومره به ښه وای. اوس به مو د سیالانو سیالي کولای
سواى.

لورا وویل، "ښايي په داغه خاطر هام پر دېوال ليکلي ول چي 'له
بدلون څخه خوند اخله. په تازه پڼير پسي په گرځېدو کي له نوو
ځايونو خوند اخله."

فرانک وویل، "زه فکر کوم ځيني شيان بايد بدلون ونه مومي. مثلاً،
زه غواړم خپل پخواني ارزښتونه وساتم. مگر پوهېږم که په لومړيو
کي په 'تازه پڼير' پسې سوي وای ډېر به ښه وای."

ريچارډ، چي څه نا څه شکمن وو، وویل، "ښه، مايکله، دا ښه کيسه
وه. مگر د دې له پنده دي په کمپنۍ کي استفاده څنگه وکړه؟"

په دوی کي هيڅوک تر اوسه په دې نه پوهېدل، مگر ريچارډ اوس
مهال ځيني تغيرات تجربه کول. په دې وروستيو کي له مېرمني
بېل سوي وو، مجبور وو چي د کار کولو او ماشومانو روزلو تر منځ
يې انډول منځ ته راوړی وای.

مايکل ځواب ورکړ، "ښه، فکر کوم زما دنده د ورځنيو ستونزو حلولو
ول او دې ته مي هم کتل چي کوم لوري ته روان وم.

"څلورويشت ساعته په کار کولو او ستونزو حلولو بوخت وم. اسانه
نه ول. هيڅ تفريح مي نه درلوده."

لورا وویل، "ښه نو هغه وخت په ستونزو حلولو بوخت وې چي کله

دي د کمپنۍ مشري هم په غاړه وه. “مايکل وويل، “دقيقاً، بيا چي کله ما دغه ‘زما پښير چا يووړل؟’ کيسه واورېده، نو پوه سوم زما دنده د هغه ‘تازه پښيرو’ انځور جوړول ول چي موږ ټولو غوښتل تعقيب يې کړو، په دې سره به مو په ژوند او کار دواړو کي له بدلون څخه خوند اخيستی او بريا ته رسېدلي وای.”

نيتين پوښتنه وکړه، “په کار کي دي څه وکړل؟” “ښه، چي کله ما په کمپنۍ کي له خپلو کارمندانو پوښتنه وکړه هر يوه د چا رول لوبوه، نو ومي ليدل په سازمان کي مو څلور واړه کرکټرونه موجود ول. زه وپوهېدم له سنيف، سپرک، هيم او هام ټولو سره بايد بېل چلن سوی وای.

“هغه کارمندانو چي د سنيف رول يې لوبوه په مارکېټ کي بدلون ژر احساسولای سواي، نو دوی به زموږ سره د سازمان د لېږلید په نوي کولو کي مرسته کوله. دوی به موږ ته ويل چي د مشتريانو د علاقې وړ اجناسو توليدولو او خدماتو په عرضه کولو به مو څومره گټه کړې وای. دوی له خپلو دغه نوو دندو سره علاقه ښوده او ويل به يې چي په داسي ځای کي کار کول خوند ورکاوه چي بدلون پکي ژر احساسېدی او ځانونه ورسره ژر عيارېدل.

“د سپرک رول لوبوونکو کارمندانو کار کول خوښېدل، نو دوی به

مو هڅول ترڅو له نوي لېرليد سره سم لاس په کار سي. پر دوی بايد نظارت سواي وای ترڅو ډاډ حاصل سواي وای هسي نه غلط لوري ته روان ول.

”وروسته مو دوی ځکه په جايرو نازول چي موږ به يې ’تازه پڼير‘ ته رسولو. دوی ته په داسي کمپنۍ کي کار کول خوند ورکاوه چي کړنو او پايلو ته پکښي ارزښت ورکول کېدی. انجیلا پوښتنه ځني وکړه، ”او هغه خلکو څه کول چي د هيم او هام رول يې لوبوه؟“

مايکل ورته وويل، ”له بده مرغه، د هيم رول لوبوونکي هغه څوک ول چي زموږ وړاندي تگ به يې ورو کاوه. دوی ته پر ثابت حالت پاتېدل ښه ايسېدل يا هم له بدلون څخه ډارېدل.

”له دوی څخه ځيني هغه وخت بدلون ته چمتو سول چي کله يې زموږ لېرليد وليدی او پوه سول بدلېدل مو په گټه ول.

”دوی غوښتل په خوندي ځای کي کار وکړي، نو بدلون دوی ته داسي ښکارېدی چي حتماً به له سره مل وي. مگر چي کله وپوهېدل لوی خطر په نه بدلېدو کي وي، نو ځينو يې بدلون ته چمتووالی وښود او مثبت ثابت سول. د سازمان د لېرليد په مرسته مو د هيم رول لوبوونکي د هام رول لوبوونکي وگرځول.“

فرانک غوښتل په نور څه هم وپوهېږي، نو يې وپوښتل، ”نو له هغه

مباحثه

کارمندانو سره مو څه وکړل چي بدلون ته چمتو نه سول؟“
 مايکل په خواشینی ځواب ورکړ، ”هغوی مو رخصت کړل.
 ”موږ غوښتل خپل ټول کارمندان له ځان سره ولرو، مگر پوهېدو که
 مو ژر بدلون کړی نه وای ښايي له ډېرو ستونزو سره مخ سوي
 وای.“

وروسته یې وویل، ”ښه خبره دا ده چي کله د هام رول لوبوونکي په
 لومړیو کي زړه نازړه ول، بیا هم غوښتل یې نوي څه زده کړي،
 کارونه په بېل ډول وکړي. دوی پر ښه وخت بدلون ته چمتو سول
 او زموږ سره یې بریا ته په رسېدو کي مرسته وکړه.

”په دوی کي د بدلون تمه پیدا سوه او ورته سترگي په لاره ول. دا
 چي دوی له انساني طبیعت سره اشنا ول، نو زموږ سره یې د هغه
 ’تازه پنیرو‘ په حقيقي لېږلید جوړولو کي مرسته وکړه چي هر چا ته
 یې عملاً مثبت روحیه ورکوله.

”دوی موږ ته وویل غوښتل یې په داسي سازمان کي کار وکړي
 چي خلکو ته یې باور بخښه او مواد یې ورته چمتو کول ترڅو بدلون
 ومومي. او زموږ سره یې مرسته وکړه ترڅو په ښه خوش طبعی مو
 ’تازه پنیرو‘ لټولي وای.“

ریچارد پوښتنه وکړه، ”تاسي دا ټول له یوې لنډي کیسې زده
 کړل؟“

د مایکل پر خېره مسکا خېره سوه، ویې ویل، "زموږ د پرمختګ اساس کیسه نه وه، بلکې په مختلف ډول چاري سرته رسول ول چي له کیسې موزده کړي ول."

انجیلا د ده د خبرې په تائید وویل، "زه هیڅ غوندي یم، نو په کیسه کې تر ټولو خوندوره برخه راته دا وه چې هام پر خپل ځان وخنډل او په دماغ یې داسې انځور جوړ کړ چې ده احساسول کوم ځای ناست دی او تازه پنیر خوري. په دې سره ده ته په پېچومي کې گرځېدل بهروونکي نه ول او خوند یې ځنې اخیستی. او بالاخره تازه پنیر یې وموندل. ځکه خو زه هم غواړم ډېر کله همداسې وکړم."

فرانک د ټوکي په ډول وویل، "ښه نو هیڅ هم د بدلون گټه درک کولای سي."

کارلوس په خندا سو، "لکه پر ثابت حال د پاتېدو گټه."

انجیلا زیاته کړه، "یا د عایدو لوړېدو گټه."

ریچارد، چې تر دا مهاله یې تندي تريو نیولی وو، وویل، "زما مدیره څه موده کېږي راته وایي کمپنۍ مو بدلون ته اړتیا لري. فکر کوم بدلون ته اړتیا لرو، مګر نه مي غوښتل په اړه یې واورم. داسې راته ښکاري لکه هیڅکله چې نه پوهېدم 'تازه پنیر' څه ول او موږ یې کوم لوري ته بېولو. یا دا چې ما له دې څنګه گټه کولای سواي."

مباحثه

۵۱

اوس يې نو پر خېره لږ د مسکا سيوری وغوړېدی او ويې ويل، "باید د تازه پنیر انځورولو او ترې خوند اخیستلو نظر ومنم. په دې سره څوک بېره مغلوبولای سي. او چي کله وينې په هر څه کي څنگه مثبت بدلون راځي، نو له بدلون راوستو سره دي علاقه ډېرېږي.

"ښايي له دې څخه په خپل شخصي ژوند کي هم استفاده وکولای سم. زما ماشومان فکر کوي باید هيڅ شی يې په ژوند کي بدلون ونه مومي. داسي راته ښکاري چي د هيم رول لوبوي. محضي کوچني بدلون ته هم قهرېږي. دوی ښايي بېرېږي هسي نه په راتلونکي کي له څه سره مخ سي. ښايي ما هيڅکله دوی ته 'تازه پنیر' انځور کړي نه وي. او دا ځکه ښايي ما تر اوسه خپله هم نه ليدل.

څو شېبې چوپتيا خپره سوه. هر يوه د خپل ژوند په هکله فکر کاوه.

جسيکا په چوپتيا ماتولو وويل، "ښه، تاسي زياترو د کار، دندو او کمپنيو يادونه وکړه، مگر ما په کيسه اورېدلو همدا راز د شخصي ژوند په هکله فکر وکړ. فکر کوم اوس زما اړيکي 'زړه پنیر' دي او مخ پر خرابېدو دي."

کوري د دې د خبري په تائيد په زوره وخنډل او ويې ويل، "زه هم ستا غوندي يم. زه هم بايد نوي اړيکي جوړي کړم."

انجيلا په خواب کي ورته وويل، "ښايي 'زاړه پښير' زوړ چلن اوسي. ممکن اړتيا دې ته وي چي بايد د بد چلن مخه ونيوله سي چي د اړيکو زيانمنېدو سبب گرځي."

کوري وويل، "ښه نقطه! 'پښير' کېدای سي له زاړه کس سره نوې اړيکه اوسي."

ريچارډ وويل، "زه هم فکر کوم په دغه خبره کي تر هغه ډېر څه سته چي ما يې فکر کاوه. زما هم دا نظر خوښ سو. چلن بدلول به تر دې غوره وي چي څوک اړيکه له منځه يوسي. يو ډول چلن کول مو همېشه ورته پايلو ته رسوي."

"او په کار کي هم، د دې پر ځای چي په دنده کي مو بدلون راسي، بايد د کار کولو طريقه مو بدله کړو. که مي داسي کړي وای، نو ښايي اوس مي ښه مقام درلودای."

تر ده وروسته بيکي، چي اوس مهال په بل ښار کي اوسېده او د پخوانيو ملگرو ليدو ته راغلې وه، وويل، "کيسې او ستاسي هر يوه نظر ته په کتو ما بايد پر ځان خندلي وای. زه هم هيم غوندي وم، له بدلون څخه سخت بېرېدم. په دې نه پوهېدم چي نور خلک هم زما په څېر له بدلون څخه بېرېري. بېرېرم هسي نه دغه بهري مي ماشومانو ته هم سرايت کړی وي."

"مگر اوس فکر کوم بدلون څوک نوي او غوره پايلي ته رسولای سي."

مباحثه

۵۳

”زما په ياد دي چي کله مي زوی د ښوونځي په وروستي ټولگي کي وو، نو خاوند مي بل ښار ته تبديل سو او موږ بايد همالته تللي وای، مگر زوی مي خواشینی ځکه وو چي بايد خپل ملگري يې پرې ايښي وای. دی په لامبو وهنه کي د خپل ښوونځي اتل وو او په هغه نوي ښار کي د لامبو وهلو لوبډله نه وه. نو دی موږ ته هم په قهر وو چي ولي مو بل ښار بېوی.

”مگر نوي ښار ویرمونت ته په تلو د ده د هغه ځای له هسکو غرونو سره مينه پيدا سوه، سكي لوبه يې شروع کړه، د پوهنځي د سكي لوبډلې ته يې لاره پيدا کړه او اوس په کلوراډو کي ښه ژوند لري.

”که مو دغه د پنير کيسه هغه مهال اورېدلې وای، نو ټوله کورنۍ به مو له فشاره ژغورل سوې وای.“

جسيکا وويل، ”زه چي کور ته ولاړه سم دغه کيسه خپلې کورنۍ ته اوروم. زه به له خپلو ماشومانو پوښتنه وکړم چي زما رول په کيسه کي د چا دی او دوی د چا رولونه لوبوي. موږ به په دې اړه خبري وکړو چي ’زاړه پنير‘ مو څه دي او ’تازه پنير‘ مو څه دي.“

ريچارډ وويل، ”دا ډېر ښه نظر دی.“

وروسته فرانک زياته کړه، ”فکر کوم زه به هام غوندي سم، تازه پنير به لتوم او خوند به ترې اخلم. او زه به دا کيسه خپلو هغه ملگرو ته هم واوروم چي له پوځ څخه له بېلېدو او بدلېدو بېرېږي. پر دغه

موضوع کېدای سي موږ ښه خوندور بحث ولرو. “مايکل وويل، “ښه، په همدې ډول موږ په خپله سوداگري کي سمون راوستی. موږ په دې اړه ډېر بحثونه کړي دي او نظرونه مو شريک کړي دي چي څنگه کولای سو د کيسې له مفهوم څخه عملي کار واخلو. په دې هکله رغېدلو موږ ته خوند راکاوه. کيسه يې خوندوره وي. همداسي ډېره اغېزمنه هم وه، زموږ په کمپنۍ کي يې ډېري ژوري رينډې ونيولې.”

نيتن پوښتنه ځني وکړه، “له ‘ژوري’ څخه دي هدف څه دي؟” “چي څومره موږ په بدلون راوستو کي وړاندي تلو، هغومره مو ډېر خلک ليدل د ځواک له نشتون سره مخ ول. دوی بېرېدل له پورته خوا تېل سوی بدلون به يې له څنگه پايلي سره مخ کړي. ځکه يې د بدلون مخالفت کاوه.

“په لنډو کي، د تېل سوي بدلون مخالفت کېږي. “مگر چي کله د سازمان له غړو سره د پڼير کيسه شريکه سوه، نو له دوی سره يې د نظر زاويې په بدلولو کي مرسته وکړه: نور موږ بدلون ته د پخوا په سترگه نه کتل. نږدې هر يو يې دې ته اړ کړ چي پر ځان وځاندي، خپل بې ځايه بېرېدلو ته يې حيران سي او بدلون راوستلو ته يې وهڅول.

“اوس ارمان يوازي دا کوم چي کاش دا کيسه مي مخکي اورېدلې وای.”

مباحثه

کارلوس پوښتنه ځني وکړه، “هغه ولي؟”

“ځکه هغه وخت ډېر ناوخته سوی وو چي کله موږ د بدلون په هکله نظرونه شریکول پیل کړل. ما مخکي هم یادونه وکړه چي زموږ ځیني کامندان او ښه ملگري تللي ول. زموږ ټولو له پاره دا ډېر سخت ول. مگر هغه چي پاته سول او له هغه هم ډېرو کسانو چي تللي ول موږ ته وویل دغه کیسې اورېدلو یې په ژوند کي بدلون راوستی وو: نور یې بدلون ته د پخوا په سترگه نه کتل او بالاخره وړتیا یې موندلې وه ترڅو ښه مبارزه وکړي.

“هغه کسانو چي باید نوې دنده یې پیدا کړې وای وویل په لومړیو کي ورته ډېره سخته وه مگر کیسه اورېدلو یې ډېره مرسته کړې وه.”
انجیلا پوښتنه وکړه، “ډېره مرسته یې څه وکړه؟”

مایکل ځواب ورکړ، “چي کله دوی پر خپله بېره غالب سول، نو وپوهېدل ‘تازه پڼیر’ ول او فقط باید پلتلي یې وای.

“د دوی په وینا چي ځانونه یې مثبت انځور کړي ول: داسي تصور به یې کاوه چي گویا ښه دنده لري او په ډېر ښه ډول یې مخته وړي. په دې سره دوی ښه احساس کاوه او تر ډېره یې د نوو دندو په پیدا کولو کي مرسته کړې وه. ځینو یې ډېري ښه دندي پیدا کړي وې.”

دا ځل لورا پوښتنه ځني وکړه، “او هغه خلک څنگه سول چي

ستاسي سره په کمپنۍ کې پاته سول؟“

مايکل ځواب ورکړ، “ښه، د پخوا په څېر سر ټکولو پر ځای به اوس دوی ویل ‘پڼير زاړه سوي، راځئ تازه ولټوو.’ د دوی په فکر او چلن کې بدلون راتلو زموږ د وخت ضايع کېدو مخه نيولې وه او تر ډېره مو فشار کم سوی وو.

“هغه کسانو چې مخکې يې د بدلون مخالفت کاوه، اوس د بدلون په ګټه پوهېدلي ول او خپله يې غوښتل بدلون راولي.”

کوري وويل، “ته څه فکر کوې دوی بدلون ولي وکړ؟”

“دوی ځکه بدلون وکړ چې د ملګرو فشار پر کم سو.”

ده بيا پوښتنه وکړه، “تا په ډېرو سازمانونو کې دنده اجرا کړې ده،

څه پېښېږي چې کله د لوړ مدیریت له خوا د بدلون اعلان وسي؟

کارمندان څه فکر کوي؟ بدلون ښه نظر که بد نظر ګڼي؟”

فرانک ځواب ورکړ، “بد نظر.”

مايکل تائيد کړه، “هو، همداسي وي.”

“مګر ولي؟”

کارلوس ځواب ورکړ، “ځکه خلک غواړي هر څه پر خپل حالت پاته

سي او بدلون ته په بده سترګه ګوري. چې کله يو کس ووايي

“بدلون ښه نظر نه دی، نور يې ورسره بدرګه کړي.”

مايکل وويل، “همداسي وي، دوی ښايي ټول هماغسي د يوه کس

مباحثه

په خبر فکر ونه لري، مگر ځکه يې تائيدوي ترڅو پر خپل حال پاته سي. دا د ملگرو د فشار يو ډول وي چي په هر سازمان کي د بدلون مخه نيسي.

بيکي پوښتنه وکړه، "کارمندان مو تر دغه کيسې اورېدلو وروسته څنگه ول؟"

مايکل ځواب ورکړ، "د ملگرو فشار مو له منځه يووړ. هيچا نه غوښتل هيم غوندي واوسي." ټولو وخنډل.

"اوس دوی غوښتل د 'تازه پنيرو' لوری مالوم کړي او په لور يې حرکت وکړي، پر ځای د دې چي هيم غوندي 'زړو پنيرو' ته پاته سوي وای."

نيتن وويل، "ښه نقطه! هيڅوک به زموږ په کمپنۍ کي ونه غواړي هيم غوندي واوسي. دوی ښايي هر يو بدلون ته چمتو سي. موږ څه موده مخکي هم سره غونډ سوي وو، ولي دي هغه وخت دا کيسه نه کوله؟ زموږ ډېره مرسته به يې کړې وای." مايکل وويل، "هو، مرسته خو کوي."

"بېشکه، که د سازمان-که لوی يا کوچنی سازمان يا هم کورنۍ وي-غږي کيسه واوري نو ډاډه يم ډېره مرسته به مو وکړي، ځکه سازمان يوازي هغه وخت بدلون مومي چي کله يې په خلکو کي

بدلون راسي.“

تر دې وروسته يې خپل وروستی نظر داسي څرگند کړ، ”چي کله موږ وليدل دا کيسه کار کوي، نو له هغه خلکو سره مو شريکه کړه چي کاروبار مو ورسره وو، ځکه پوهېدو دوی هم له بدلون سره مخ ول. دوی ته به مو ويل چي بنايي موږ يې ’تازه پنير‘ اوسو او را سره په يو ځای کېدو بريا ته ورسېږي. په دې ډول به مو په سوداگري کي نوي ملگري موندل.“

جسيکا له دغه مباحثې څخه ډېر څه زده کړي ول، او ور ياد سو سهار وختي بايد له مشتريانو سره اړيکه ونيسي. خپل ساعت ته يې وکتل او ويې ويل، ”ښه، زه بايد اوس ’زاړه پنير‘ پرېږدم او ’تازه پنير‘ ولټوم.“

ټول په خندا سول او يو بل ته يې په مخه ښه ويلو پيل وکړ. زياترو غوښتل بحث همداسي گرم وساتي مگر بايد تللي وای. او چي کله تلل، نو له مايکل څخه يې يو ځل بيا مننه وکړه.

ده وويل، ”ډېر خوښ سوم چي زما له لنډي کيسې مو ډېر څه زده کړل او هيله لرم په فرصت موندلو يې نورو ته هم ورسوئ.“

د ژباړي پای

۸/۲۰۱۹ اپريل

کندهار-څوارلسمه ناحیه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library